

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نیاشد تن من مباد بدین بوم ویر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

نعمت الله مختارزاده
شهر اسن - المان

مخمس بر غزل مرحوم مغفور "پور غنی"

هنوز

هنوز برگ مرا ، عطر یاسمن باقیست
هنوز باغ ترا ، موج نسترن باقیست
هنوز اشک مرا ، شوق ریختن باقیست
هنوز شمع ترا ، زیب انجمن باقیست
هنوز جان مرا ، ذوق سوختن باقیست
هنوز میشنود گوش جان ، صدای جرس
هنوز مینگرد ، چشم سر به روح و نفس
هنوز میرسد ، مژده هوا و هوس
هنوز میتپدم ، مرغ آرزو به قفس
هنوز دل به هوایش ، به پر زدن باقیست
هنوز نام تو ام ، زیب و زینت سجلم
هنوز کام تو ام ، برگ و بار و آب گلم
هنوز ورد زبان است ، طبع معتدل
هنوز نغمه سرا است ، پرده های دلم
هنوز ساز جنون تو ، در بدن باقیست
هنوز تار محبت تند ، به کارگش
هنوز نور مودت دمدم ، ز هر پگش
هنوز دام نهد ، تاب موی رگ رگش

هنوز صید کند عالمی ز یک نگهش

هنوز کشمکش زلف پر شکن باقیست

هنوز نبض امیدم ، پرنده‌گی دارد

هنوز پای نیازم ، دوندگی دارد

هنوز بوسه شوقم ، چشندگی دارد

هنوز لعل لبش ، نوش زندگی دارد

هنوز عمر خضر را به طعنه زن باقیست

هنوز خورده شرابم ، ز چشم بیمارم

هنوز مست و خرابم ، ز نغز اشعارم

هنوز دست من و ، دامن خریدارم

هنوز ناز فروشی سزد ، به بازارم

که عصر آرزو و کلبه حزن باقیست

هنوز نرگس و یاس و بنفشه و سنبل

هنوز زلف پریشان و حلقه کاکل

هنوز قامت سرو و هنوز گونه گل

هنوز ناله قمری و ، نغمه بلبل

هنوز جوش طراوت ، درین چمن باقیست

عبث مکن ، تنت افسرده از غم کم و بیش

عبث مده سر شوریده ، از تفاوت کیش

عبث مگو «نعمت» ، حکایت دل ریش

عبث مشو «غنی» دلتنگ نامرادی خویش

ز باقیات جهانانت ، اگر سخن باقیست